

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	ירושלים
6:54	5:01	ירושלים
6:54	5:20	בני ברק
6:52	5:09	בית שמש
6:55	5:22	מודיעין עילית
6:54	5:12	צפת
6:50	5:02	יבנאל
7:00	5:16	אומאן

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 11, גליון 27 (542)

פרשת פקודי, ב' אדר ב', שנת תשפ"ב לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: יחזקאל י"ד-ט"ו | בבלי: חגיגה כ"ד | ירושלמי: בבא קמא מ"ג | תוספתא: קרבנות י"ב | רמב"ם: טומאת מת כ"ד

מוהרא"ש מספר

משנכנס אדר מרבין בשמחה

כאשר מגיע חדש אדר, מתחילים כבר להרגיש את האורות של חג הפורים, בירושלמי (יש מסכת מגלה) מובא, כל חודש אדר פשר לקריאת המגלה, וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן תרפ"ח סעיף ז') שהיוצא לדרך ארוכה ואינו יכול לחכות עד פורים, ואינו יכול להוליך מגלה עמו, יכול לקרות מתחילת חודש אדר, רואים שמיד משנכנס אדר, יש כבר את האורות של פורים. ולכן אומרים חז"ל (תענית כו ע"ב): 'משנכנס אדר מרבין בשמחה', ודקדקו חז"ל "מרבין" בשמחה, כי באמת למד אותנו רבנו (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ד): 'מצוה גדולה להיות בשמחה "תמיד", שבכל השנה צריך להיות בשמחה, רק בחודש אדר צריכים "להרבות" עוד בשמחה, ולעשות את כל מה שיכולים כדי להיות בשמחה.

לכן נוהגים שכשמגיע חודש אדר תולים פרזות גדולות "משנכנס אדר מרבין בשמחה", כדי להזכיר לכל אחד ואחד שצריך להיות מאד בשמחה, ושצריך לעשות את כל הפעולות להיות בשמחה, ועל ידי ששמחים בחודש זה ממשיכים בזה את כל ההשפעות הטובות היורדות בימים אלו.

<<<<

מילה של התחזקות

מעניין, התקווה הזו היא דבר קל, לא קשה לומר עשרה מזמורי תהלים, זה לא לוקח הרבה זמן לאמר את המזמורים - ובכל זאת קשה לעשות זאת: זה ממש מה שרבנו אמר (שיחות הר"ו, סימן קמא): "עשרה מזמורי תהלים קל לומר, אבל פיון שאמרתי לעשות זאת - כבר יהיה על זה מניעה".

ידוע בין חסידי סאטמער שהצדיק הקדוש הרבי מסאטמער זכותו יגן עלינו אמר שידפיסו בתהלים שהוא הוציא לאור, בדרך הראשון: "סגלה גדולה ותקווה הברית לומר אלו עשרה קאפיטל תהלים ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ".

אשרי האדם שאומר תקווה הכללי בכל יום, תהיה לו פרנסה בשפע והוא יתקן הכל.

(עצתו אמונה ויקהל תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

פי ענו ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם, ענו של הקדוש ברוך הוא היה שורה על המשכן.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קט"ו) על הפסוק (שמות כ', י"ז) ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, אם אדם עסוק כל היום בשטויות, הוא לא מתנהג כראוי, ויום אחד תופסת אותו התעוררות והוא רוצה להיות יהודי פשר, הוא לא יתחיל מיד להרגיש את השם יתברך, כי מדת הדין מקטרקת עליו, ולא נותנת לו להגיע מיד לכל הדברים הטובים, ולכן שמים לו מניעות ומכשולים, כדי שהוא לא יוכל להגיע כל כך בקלות אל השם יתברך, אבל השם יתברך מרחם על האדם, ולכן הוא מסתתר בתוך המניעות. אם יש לאדם את השכל הנכון, הוא יכול למצא את השם יתברך בתוך המניעות. אבל אם אין לאדם שכל, אז הוא נבהל, הוא חשב שמיד כשהוא יקח את עצמו לידיים, הכל ילך לו טוב ובקלות, ובגנותים הוא רואה שהכל חשוף וכבוי, והוא עוזב את דרכיו הטובות.

בזה מפרש רבנו את הפסוק, כשהיהודים ראו את הענו החשוף והערפל שמסובב את הר סיני, ויעמדו מרחוק, היהודים הפשוטים עמדו מרחוק, הם פחדו לגשת, אבל ומשה, שזה הדעת והשכל של הצדיק, כאשר יהודי לוקח את השכל מהצדיק, נגש אל הערפל, הוא דוקא כן נכנס לערפל, כי הוא יודע, אשר שם האלקים, ששם מסתתר הקדוש ברוך הוא בעצמו.

זהו סוד אדיר שרבנו גלה לנו, שעם זה היהודי יכול להתגבר על כל הקשיים, ואף פעם לא להתיאש מלהתקרב אל הקדוש ברוך הוא, מלהיות יהודי פשר. אפילו שעברו עליו כל סוגי הקשיים, הוא נפל לדברים רעים, הוא עסוק רק בשטויות, הוא תמיד יכול לקחת את עצמו בידיים ולחזר בתשובה, ואפילו שבהתחלה ילך לו קשה, הוא צריך לדעת שזה רק נסיון, זה רק ערפל, אבל האמת היא שהקדוש ברוך הוא אתו, הקדוש ברוך הוא רוצה לקרב אותו, ואם הוא יתגבר לעבר בערפל החשוף, הוא יצליח מאד יפה והוא יחפץ להיות יהודי פשר.

יתכן שזה מרמז בפסוק בפרשת השבוע, פי ענו ה' על המשכן, המשכן הרי היה המקום שהשכינה שורה בו, משם זרח אורו של הקדוש ברוך הוא על כל העולם, אבל היה ענו מעליו, כי כך זה תמיד הולך, לפני שרוצים להגיע לדברים קדושים וטובים, צריכים קדם לעבר ענו חשוף, אבל צריכים לזכר ואש תהיה לילה בו, אפילו כשלילה וחשוף, אבל האש של הקדוש ברוך הוא תמיד בוערת בפנים, צריכים רק להתגבר על המניעות, כי הקדוש ברוך הוא תמיד נמצא עם כל יהודי, לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם, לכל מקום שהיהודי נוסע, בכל דרך שהוא הלך עד עכשו, תמיד יש עבורו דרך לחזור אל השם יתברך.

(תוך הנחל פקודי תשס"ה)

רוסייה - אוקראינה מי ינצח?

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

מְגִיעַ לִי מְזַל טוֹב, לְבָנֵי הָרֵב שְׁלֵמָה נוֹלְדָה בַּת, זו שְׂמֵחָה גְדוֹלָה עִבּוּרִי; אֲנִי מֵאֲחַל לָךְ שְׂגֹם אֶתָּה תִזְכֶּה לְבָנִים וּבָנֵי בָנִים בְּשִׂמְחָה וְנַחַת. מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּשְׁקַע כָּל כֹּף בְּמִלְחָמָה בֵּין שְׁתֵּי הַמְּדִינּוֹת הַשְּׂטוּפוֹת דָּם; עוֹד מֵעַט אֶתָּה עוֹד תִּשְׁפַּח מִהַמְּלַחְמָה הַפְּרִטִית שְׁלָךְ. בְּמִקּוֹם לְחַפֵּשׁ וּלְחַטֵּט בְּחֻדְשׁוֹת הַמִּתְרַחֲשׁוֹת שָׁם – תַּעֲמֵד חֶזֶק בְּמִלְחָמָה שְׁלָךְ, בְּמִלְחַמַּת הַיָּצֵר. תַּגִּיף אֶת הַחֶרֶב שְׁלָךְ, תִּתְחַלֵּל לִירוּת; תִּפְתַּח אֶת הַפֶּה שְׁלָךְ, תִּתְחַלֵּל לְדַבֵּר אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ.

רַבְּנוֹ אֹמֵר (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק א', סִימָן ב) כָּלִי הַנְּשָׁק הַיְהוּדִי שֶׁל הוּא תִפְלָה, מְשִׁיחַ יִקְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם בְּתִפְלָה, אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת אִיךְ לְהִלָּחֵם, צְרִיכִים לְהִזְהַר לְהַחֲזִיק אֶת הַחֶרֶב יִשְׂרָאֵל. רַבְּנוֹ אֹמֵר (ס"ט): "וּמִי שִׁזְכָּה לְחַרֵּב הַזֶּה, צָרִיךְ לֵידַע אִיךְ לְלַחֵם עִם הַחֶרֶב, שְׁלֵא יִטֶּה אֹתָהּ לְיָמִין אוֹ לְשִׂמְאַל", צָרִיךְ לְהַחֲזִיק אֹתָהּ יִשְׂרָאֵל בְּאֲמָצֵעַ; מוהר"א"ש מְסַבֵּיר, כְּמוֹ שְׂבַמְלַחְמָה כְּשִׂמְיִשְׁהוּ אוֹחֲזֵי נֶשֶׁק בִּידוֹ הוּא צָרִיךְ לְדַעַת אִיךְ לְהִלָּחֵם בּוֹ, כְּמוֹ כֵן כְּשִׁזְכָּה מְגִיעַ לְתִפְלָה צְרִיכִים לְדַעַת אִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ, זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְשִׁנֵּי הַפּוֹנִינִים; קֹדֶם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, כְּשִׂמּוּדִים לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ נַעֲשִׂים שְׂמֵחִים וּמְקַבְּלִים תִּקְוָה. בְּעִנְיָן מִי יִנָּצַח בְּמִלְחָמָה; כָּלֵם שׂוֹאֲלִים מִה הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת? כָּכָל הַנְּרָאָה אֲנַחְנוּ נִנְצָח, אִם נִצִּית לְעֻצּוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ – אֲנַחְנוּ נִנְצָח. (עֲצוֹת אֲמוּנָה פְּקוּדֵי תשפ"ב)

הַגְּמָרָא אוֹמֵר (בִּיצָה ט"ו ע"ב): 'הַרוּצָה שִׁיתְקַיְמוּ נְכִסְיוֹ יִטַע בְּהֵן אָדָר, שְׂנַאֲמַר "אָדָר בְּמֵרוֹם ה'", בְּפִשְׁטוֹת פְּרוּשׁוֹ שְׁכַל מִי שֶׁרוּצָה שִׁשְׂדוּתֵינוּ יִצְמַחוּ טוֹב, אִזְ יִטַע סוּג עֵשֶׂב שְׂנַקְרָא "אָדָר", אֲבָל זֶה גַם מְרַמֵּז עַל מָה שֶׁרַבְּנוֹ אֹמֵר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת שְׂמֵחָה חֶלֶק שֵׁנִי סִימָן א'): 'מִי שֶׁהוּא שְׂמַח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ'. וְלִכְּנֹן אוֹמְרִים חֲזוּ"ל "הַרוּצָה שִׁיתְקַיְמוּ נְכִסְיוֹ" כְּשִׂמְיִשְׁהוּ רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגַשְׂמִיּוֹת, "יִטַע בְּהֵן אָדָר", שִׁיטַע בְּעֻצְמוֹ אֶת הַשְּׂמֵחָה שֶׁל חֹדֶשׁ אָדָר, וְהַשְּׂמֵחָה הַזֹּאת תִּלְוֶה אוֹתוֹ וְתַעֲזֹר שִׁיִּצְלִיחַ תְּמִיד.

הַאֵם אֲנִי בְּאֲמַת שְׂמַח?

אִיךְ אֲדָם יִכּוֹל לְדַעַת אִם הוּא בְּאֲמַת בְּשִׂמְחָה? כְּשֶׁהַשְּׂמֵחָה עוֹלָה עַל גְּדוּתֵיהָ וְנִשְׁפָּכַת לְחוּץ, וְהוּא מְשַׂמַּח גַּם יְהוּדִים אֲחֵרִים, אִזְ יוֹדְעִים שְׂבַאֲמַת הוּא שְׂמַח. וְלִכְּנֹן רוֹאִים שְׂמֵצוֹת חוֹדֶשׁ אָדָר מֵלֵאוֹת בְּצִדְקָה וְחֶסֶד כִּי כְּשִׂאֲדָם שְׂמַח הוּא יַעֲשֶׂה צִדְקָה וְחֶסֶד עִם אֲחֵרִים, כְּדֵי לְשַׂמַּח גַּם יְהוּדִים אֲחֵרִים. זֶה מִתְחַלֵּל מִשְׁבַּת שְׂקָלִים, שְׂמִכְרִיזִים כְּבָר לְתַת שְׂקָלִים, לְתַת צִדְקָה, וְאַחַר כֵּן בְּעָרֵב פּוֹרִים נוֹהֲגִים לְתַת מַחְצִית הַשְּׂקָל לְצִדְקָה, וְאַחַר כֵּן פּוֹרִים עֲצֻמוֹ הָרִי מֵלֵא רַק בְּצִדְקָה וְחֶסֶד, מְשַׁלּוּחַ מְנוֹת, מְתַנּוֹת לְאֲבִיוֹנִים, סְעוּדַת פּוֹרִים בְּיַחַד עִם הַמְּשַׁפְּחָה וְחֻבְרִים, וְגַם בְּפּוֹרִים שֶׁהוּא שְׁלֵשִׁים יוֹם לְפָנֵי חַג הַפֶּסַח, מִתְחַלִּילִים לְאַסֹּף קַמְחָא דְפֶסַחָא לְעִנְיִים לְפֶסַח, נִמְצָא שְׁכַל חוֹדֶשׁ אָדָר קְשׁוּר בְּצִדְקָה וְחֶסֶד, כִּי כְּשִׂאֲדָם בְּשִׂמְחָה, הוּא רוּצָה לְשַׂמַּח גַּם אֲחֵרִים בְּצִדְקָה וְחֶסֶד.

תְּשׁוּבָה עִם שְׂמֵחָה

כְּמוֹ שֶׁחֹדֶשׁ אֱלוֹל הוּא חוֹדֶשׁ שְׁעוֹשִׂים בּוֹ תְּשׁוּבָה מִרְאָה, מִפְּחָדִים מִיוֹם הַדִּין רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִתְכוּנָנִים חוֹדֶשׁ שְׁלָם עִם תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כְּדֵי לְזַכּוֹת בְּדִין, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְתֹּב בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֻרָכָה. כֵּן הוּא גַם חוֹדֶשׁ אָדָר חוֹדֶשׁ שְׁעוֹשִׂים בּוֹ תְּשׁוּבָה, אֲבָל עַכְשָׁיו זֶה תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה וְעִם שְׂמֵחָה, וּבְזֶה מִתְכוּנָנִים לְחוֹדֶשׁ נִסְחָן שֶׁהוּא חוֹדֶשׁ הַגְּאֻלָּה, בְּנִסְחָן נִגְאָלוּ וּבְנִסְחָן עֲתִידִים לְהִגְאָל, וְעִם הַשְּׂמֵחָה שֶׁל הַחוֹדֶשׁ הַזֶּה יְכוּלִים לְתַקֵּן כָּל מָה שְׁלֵא הָיוּ מְסַפִּיק בְּשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה.

רַבְּנוֹ אֹמֵר (הַשְּׂמֵטוֹת לְחַיֵּי מוהר"ן), שֶׁאֲדָר הוּא רֵאשִׁי תְּבוּת רֵאשׁ דְּבִרְךְ אֲמַת, אֲפָשֶׁר לְפָרֵשׁ לְפִי מָה שֶׁהַגְּמָרָא אוֹמֵר (קְדוּשִׁין לֵא) עַל הַפְּסוּק רֵאשׁ דְּבִרְךְ אֲמַת, שׂוֹאֲלַת הַגְּמָרָא 'רֵאשׁ דְּבִרְךְ' וְלֵא 'סוּף דְּבִרְךְ'? רַק הַהִתְחַלָּה אֲמַת וְלֵא הַסּוּף? אוֹמֵר הַגְּמָרָא אֵלֵא מְסוּף דְּבִרְךְ נִכְרַשׁ דְּבִרְךְ אֲמַת.

יִתְּנֵן שְׂאֵת זֶה מְרַמֵּז רַבְּנוֹ, אָדָר רֵאשִׁי תְּבוּת רֵאשׁ דְּבִרְךְ אֲמַת, שֶׁבְּחוֹדֶשׁ אָדָר שֶׁהוּא הַחוֹדֶשׁ הָאַחֲרוֹן לְסִדְר הַחוֹדֶשִׁים, כְּשִׂשְׂמַחִים בְּחוֹדֶשׁ זֶה, מִתְקַנְנִים אֶת כָּל הַחוֹדֶשִׁים שְׁלֵא הָיוּ שְׂמַחִים, כִּי עַל יְדֵי הַחוֹדֶשׁ הָאַחֲרוֹן, כְּשִׂשְׂמַחִים אִזְ מְרֵאִים בְּזֶה שְׂבַאֲמַת הָיוּ רוּצִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גַם כָּל הַשָּׁנָה, וְזֶה נִחְשָׁב כְּאִילוֹ הָיוּ שְׂמַחִים כָּל הַשָּׁנָה.

וְכְשֶׁעוֹשִׂים תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה אוֹמֵר הַגְּמָרָא (יוֹמָא פ"ו ע"ב) שְׂאִזְ נִהְפְּכִין כָּל הַעֲבִירוֹת לְמִצְוֹת, לְכֵן כְּשִׂמְגִיעַ חוֹדֶשׁ אָדָר וְעוֹשִׂים תְּשׁוּבָה בְּשִׂמְחָה מִתְקַנְנִים רֵאשׁ דְּבִרְךְ אֲמַת, כְּמוֹ שֶׁהַגְּמָרָא אוֹמֵר, שְׁעַל יְדֵי סוּף הַשָּׁנָה נִהְפְּכַת כָּל הַשָּׁנָה לְטוֹבָה, כָּל הַעֲבִירוֹת נִהְפְּכוֹת לְמִצְוֹת.

אִיךְ נְהִיִּים בְּשִׂמְחָה?

לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה מְגִיעַ בְּקִשֵׁי רַב, כָּל שְׂאֵר עֲבוֹדוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר קְלוֹת לְעֲשִׂיהָ מִשְׂמֵחָה, כִּי כָּל אֲדָם עוֹבֵר צְרוּת וּקְשִׁיִּים, מִרְיוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְזֶה שׂוֹבֵר אֶת הָאֲדָם מֵאֵד, הוּא מֵאֲבָד אֶת הַמַּצֵּב רוּחַ, וְלֵא מְסַגֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

לְכֵן עֵיקַר הַגְּדוּלוֹת שֶׁל אֲדָם הִיא כְּשִׂיכוֹל לְהִתְחַזֵּק, שְׁלֵמֵרוֹת כָּל הַקְּשִׁיִּים שֶׁהוּא עוֹבֵר, הוּא עֲדִינַן הִיָּה בְּשִׂמְחָה, כְּשֶׁהוֹלֵךְ טוֹב לְאֲדָם וְאִזְ הוּא שְׂמַח זֶה בְּכָלֵל לֵא חִכְמָה, אֵלֵא לְהַפְּדֵי כְּשִׁלֵּא הוֹלֵךְ לוֹ כָּל כֹּף טוֹב, וְעִם כָּל זֶה הוּא מִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אִזְ נִכְרַת גְּדוּלוֹתוֹ שֶׁל יְהוּדִי.

שְׂמֵחָה מְגִיעָה עַל יְדֵי אֲמוּנָה, כְּשִׂיְהוּדִי מֵאֲמִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד אֵתוֹ, עוֹזֵר לוֹ, וְכָל דְּבַר שְׂקוּרָה זֶה לֵא בְּדִיוֹק קָרָה בְּדִרְךְ הַטָּבַע, אֵלֵא כָּל דְּבַר עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֻצְמוֹ בְּרַב רְחֻמְנוּתוֹ, אִזְ הוּא מֵאֵד שְׂמַח.

וּבְנוֹסָף שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת שְׂאֵנוּ זוֹכִינַן לְקַיֵּם, צְרִיכִים אֲנוּ לְשַׁמּוּחַ מֵאֵד בְּזֶה, כְּמָה שְׂנִים כְּבָר חֵי הָאֲדָם בְּעוֹלָם? "מִי שְׁנוֹתֵינוּ שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׂמוֹנִים שָׁנָה", וְאִם עוֹד חוֹטְפִים דְּבָרִים טוֹבִים בְּמַעַט הַשָּׁנִים הָאֵלוּ, יְכוּלִים לְשַׁמּוּחַ בְּזֶה מֵאֵד.

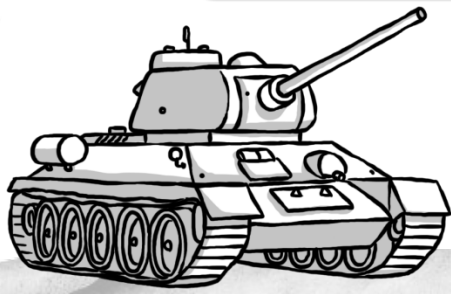
לְמָה שׂוֹמְרִים שְׁבַת? כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָנָה. לְמָה אוֹכְלִים כְּשֵׁר? כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָנָה, לְמָה יֵשׁ לָנוּ מְזוּזָה עַל הַדֶּלֶת? לְמָה אֲנוּ מְנַשְׁקִין אֶת הַמְּזוּזָה? כִּי בְּמְזוּזָה כְּתוּב קְבַלְתַּעַל מַלְכוּת שְׂמַיִם, וְאֲנוּ שְׂמַחִים בְּזֶה. וְכֵן הִלָּאָה כָּל הַמִּצְוֹת שְׁכַל יְהוּדִי עוֹשֶׂה, יְכוּלִים לְשַׁמּוּחַ מֵאֵד בְּזֶה, וְזֶה מְרֵאָה שְׂאֵנוּ מֵאֲמִינִים בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַבִּי נִתָּן אֹמֵר (לִיקוּטֵי-הַלְכוּת, נְפִילַת אִפִּים, הַלְכָה ד') שֶׁזֶּה הִיָּה הַרְשָׁעוֹת שֶׁל הַמֵּן כְּשִׂאֲמַר לְאַחְשׁוּרוֹשׁ, וְדַתִּיהֶם שׁוֹנוֹת מְכַל עִם, הַמֵּן אֹמֵר שְׁלֵמֵרוֹת שְׁכַל עִם וְכָל מְדִינָה יֵשׁ לָהּ חֻקִּים, אֲבָל הֵם לֵא שְׂמַחִים לְקַיֵּם אֶת זֶה, אֲבָל אֲצַל יְהוּדִים, כְּשֶׁהֵם עוֹשִׂים מִצְוֹת הֵם מֵאֵד שְׂמַחִים, וְזֶה הִרְתִּיחַ מֵאֵד אֶת הַמֵּן, אֶת זֶה הוּא לֵא הִיָּה יְכוּל לְסַבֵּל, כִּי אִם שְׂמַחִים עִם הַמִּצְוֹת, סִימָן שְׂטַמּוֹן בְּזֶה לֵחַ נַעֲלָה. וְאֶת זֶה אֲכֹן יְכוּלִים לְרֵאוֹת שְׂאֵת חֻקֵי הַמְּדִינָה מְחַפְּשִׁים רַק אִיךְ יְכוּלִים לְעַקֵּף, כְּשִׂאֲף אֶחָד לֵא רֵאוֹה יִתְחַמְּקוּ, אֲבָל יְהוּדִים מְצִיִּיתִים לְתוֹרָה כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָנָה, וְשְׂמַחִים מֵאֵד בְּזֶה.

רַבִּי נִתָּן אֹמֵר פְּעַם לְאַחַד: "אִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה לֵא תִרְאוֹה פְּנֵי גִיְהוֹנוֹם. וְאוֹתוֹ אֶחָד אֲכֹן קַיִם אֶת זֶה כָּל יְמֵי חַיָּוִי.

הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה

לְרַבִּי נִתָּן הִיָּה תְּלַמִּיד שְׂקָרוּ לוֹ ר' עוֹזָר, שֶׁהִיָּה עוֹבֵד הַשָּׁם גְּדוֹל, וְעִסַּק הַרְבֵּה בְּהַתְּבוּדוֹת, וְעַל-כֵּן הִיָּה בְּמִרְיוֹת, כִּי מְרַב עֲבוֹדוֹת וּדְבֻקוֹתוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ לֵא נִרְאָתָה הַשְּׂמֵחָה עַל פְּנֵיו. וְעֵנָה וְאֹמַר לוֹ רַבִּי נִתָּן ז"ל: "שְׂמַעֲתִי אוֹמְרִים עֲלֶיךָ: עוֹזָר עֵר אִיז פְּרוּם, אֲנִי לֵא כֵּן קְבַלְתִּי מִרַבְּנוּ ז"ל, הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְגַם לְהִיּוֹת יָרֵא". וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אֹמֵר: "דְּעַר עֵיקַר אִיז פְּרִיילִיךְ, אִיז פְּרוּם אוֹיֵךְ", הִיָּנוּ

איך אפשר לשמור על רוגע בעת מלחמה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני כל כך מיחל להרגעה, אני רועד מפחד, אני לא מסגל לאכל, אני בחרדות נוראיות, אני שומע שמועות נוראיות מרוסיה ואוקראינה, היום שמעו שרוסיה פלשה לאוקראינה ועפות פצצות על כל אוקראינה.

איך מצליחים לא להפנס לפחד? כבר מזמן הפסקתי לשמע חדשות, אבל זה משהו שאי אפשר למנע לגמרי, אני מגיע לבית הפנסת ואני שומע את החדשות, אני הולך למקנה ומדברים שם מהחדשות, הפחדים גוזלים ממני את החיים.

אני כבר שומע הרבה שנים את החדשות והשעורים ואני מצית להכל, אבל עם כל זה כשמגיעות חדשות מפחידות זה מסעיר אותי מאד, אני רץ לצעוק אל השם יתברך: "השם, המלך שלי כואב, אני מפחד, שמור עלי, אני בצרה נוראה, אני מפרפר מאד, אני לא רוצה להוציא בפה מה שאני חושב שהולך לקרות חס ושלום".

אני נזכר בספור שרבנו פעם כשאמרו לו על הגזרות ששוחחו עליהן בזמנו שזה כלום, הוא לא היה מרצה מאלו שאומרים שהקדוש ברוך הוא בנדאי לא יעשה לנו את זה. מה עושים? איך מתמודדים? זה הולך ונעשה גרוע מיום ליום, עכשו אני שומע שזה הרבה יותר גרוע ממה שחשבתי, נרגעתי קצת כשראיתי את המכתב שראש הישיבה כתב שלא צריכים לפחד לנסע אל רבנו, וחשבתי שפנוראה המלחמה לא תמשיך, אבל למעשה זה כן ממשיך ועוד הרבה מעבר.

אולי ראש הישיבה יכול לכתב תפלה על זה? גם בקורונה הייתי בחרדות, אבל אני מרגיש שכל הדברים שקרו בשנים האחרונות היו רק הנקבה לגרוע ביותר. אני לא יכול לחזור בתשובה בשביל כל העולם. ראש הישיבה, תציל אותי, אני מת.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פקודי, כ"ח אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תחדיר בתוךך שאין עוד מלבדו, הכל זה השם יתברך; לך עם המחשבה הזאת - כך תתפטר מכל הפחדים האלו. כשיהודי חושב רק מהשם יתברך, הוא מדבק עצמו להשם יתברך - אז הוא נצול מכל רע.

דע לך, כל הפחדים והחרדות מגיעים מדמיונות שהאדם בעצמו חושב, האדם רודף את עצמו. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי שבת פרק יד, הלכה א) על הפסוק (דברים ז, טו): "יהסיר ה' ממך כל חלי - זה רעיון", זה מדבר על המחשבות, כפי שרבי אליעזר אומר על הפסוק (דברים כח, מח): "ונתן על ברזל על צנארה - זה הרעיון", מהו הדבר הכי קשה לאדם, העל הכי קשה? הדמיונות, המחשבות שהאדם לבד ממציא לעצמו; בפרט כשחוטאים בעברות מגנות רחמנא לצלן אז שרויים במתח תמיד, האדם חושב דברים מפחידים וכו' י'הרגו אותי, אני הולך למות, ה'ולכים לירות בי'; האמת היא שהאדם הוא השונא הכי גדול של עצמו, אף אחד לא רודף אתך, זה רק המחשבות שלו בעצמו; פי מי שחושב רק מהשם יתברך, הוא משתדל לחשב מאמונה - מתפטר מכל המחשבות הרעות האלו.

תשגן אמונה - כך לא תפחד מכלום. רבנו אומר (ספר המדות אות פחד, סימן כה): "כששוכחים את השם יתברך ואינם נשענים עליו, על ידי זה מתפחדים מאמות".

אשרי האדם שחושב רק מהשם יתברך, הוא יודע שהכל זה השם יתברך; אזי הוא לא נבהל משום דבר.

(עצתו אמונה פקודי תשפ"ב)

שהדגש צריך להיות על שמחה והתחזקות.

רבנו ז"ל מביא (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נב), שצריכין בשעת התבודדות לעבוד קודם על נקדה אחת, עד שזוכה להגיע אל הנקדה הזאת, הינו כי לשבר את המדות הרעות שלו ולבוא למדות טובות, צריך להתנגע ימים ושנים, כי צריך להתחיל קודם עם מדה אחת ועם ענין אחד, ואחר-כך כשזוכה כבר להגיע אל המדה הזאת והענין הזה - לשבר את המדה הרעה הזאת, ולבא אל המדה הטובה הזאת, אז צריך לקחת מדה וענין אחר, וכן עד שיעבר על כל המדות ויזכה לשבר את המדות והענינים הרעים, ולהגיע אל מדות וענינים טובים.

ובאמת כולם שואלים - באיזו מדה צריכין להתחיל? לעבוד ולשבר?

המדה הראשונה היא מדת השמחה, שצריכין לעבוד הרבה על נקדת השמחה, ותמיד לבקש ממנו יתברך רק על שמחה, שיהיה תמיד שמח, וירחיק ממנו את העצבות, אזי כבר ממילא יוכל להגיע אל כל המדות הטובות שבעולם, ולשבר את כל המדות הרעות שבעולם; כי היסוד והעקר בחיי האדם הוא רק שמחה, כי כפי שאדם שמח, כן שובר מעצמו כל הרע שלו.

ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות בשמחה, ומכל שכן וכל שכן כשזוכה לשמח גם אחרים, אשר אין למעלה מזה.

(שיחות מוהר"א ש חלק ט"ז ערך חדש אדר וערך שמחה חלק ז' ח' י"ג)

הכנות אחרונות לשבת ההתוועדות "סיום סדר מועד", בשבוע הבא

הכנות קדחתניות נערכות לקראת השבת הגדולה, שבת סיום סדר מועד על סדר הש"ס, בשבוע הבא שב"ק ויקרא, שבת זכור, שתיערך ברוב פאר והדר ב"ארמון הוטל" המפואר והמלכותי בסטמפורד קונטיקוט.

כפי שנמסר מהעסקנים, עם כל יום שעובר נתפסים עוד ועוד חדרים, על תגידו לא ידענו לא שמענו, הזמינו כבר עכשיו חדר, כי בקצב העכשווי יתמלאו החדרים במהירות רבה ועם כל הרצון הטוב לא תהיה אפשרות לספק חדר.

יחד עם זאת מבקשים מכל אנשי שלומינו, אפילו אלו שכבר הזמינו ושילמו על החדרים שלהם, שיתקשרו שוב לוודא שההזמנות שלהם מעודכנות, וכן של ילדיהם, כי חלק מההזמנות נשמטו מהמערכת. חייגו עכשיו ל 2888 - 415 - 347 השנה ינתן מחיר מוזל במיוחד לילדים.

בשבוע הבא תחל חלוקת כרטיסי הכניסה, שרק בהצגתם יוכלו להיכנס למלון, ניתן יהיה להשיג את הכרטיסים בברוקלין אצל ר' ליפא שווארץ, בברסלב לביערי אצל ר' משולם פינטער, במונסי אצל ר' אלי קנול, בקרית יואל אצל ר' יואל טייטלבוים, או ניתן להתקשר למספר הנוכח לעיל. נותרו חדרים ספורים, מהרו לתפוס לפני שייגמר, בתקשרו 2888 - 415 - 347 כדי לשריין מקום.

מעין עולם הבא יום שבת מנוחה!

משננים אמונה, בזמן המלחמה באוקראינה

לאור המלחמה שמתחוללת בין רוסיה לאוקראינה, בעת שהמוני יהודים ברחבי העולם מודאגים ומבוהלים מההשלכות שעלולות להיות למלחמה כזאת, מעורר ראש הישיבה ביותר שעכשיו הזמן לשנן הרבה אמונה, לדעת ולהאמין שישום דבר לא קורה מעצמו, הכל וכולם רק בידי הקדוש ברוך הוא, ובכך מסתלקים כל הפחדים והחרדות. כשמחזירים היטב בראש את האמונה הקדושה, אזי יודעים שהכתובת היחידה לפנות אליה היא הקדוש ברוך הוא לבדו, אנו צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שישום יהודי לא יינק, שיהיה רק שלום בעולם, ובד בבד מבקשים אנו מהשם יתברך שנוכל לנסוע על ראש השנה לאומן לרבינו הקדוש, בלי שום הפרעה. ראש הישיבה שליט"א הוציא השבוע ניגון מיוחד על המלחמה לשנן ולזכור שהעצה היחידה לכל דבר היא רק אמונה ותפילה, ניתן לשמוע את הניגון בקול ברסלב (המספר מופיע במשבצת בשולי הגליון) בהקשת 1 לאידיש, 5 – להיכל הנגינה ושוב 5 לניגונים בודדים. להלן מלות השיר (תרגום מאידיש): פצצות נופלות, רואים חורבנות, מלחמות, ויריות, באוקראינה; אנשים בחרדות, משפחות נמלטות, כל הלילה אני ער, אני מתחיל לבכות. הכל חשכה, אני יושב לי בפניה, במחשבות קודרניות, משבר עומד לקרות; מגיע פצצת אטום, אני מפסיק לנשום, מתעצבן מתרחת, מתפוצץ ממתח. פוטין נותן מכות, מתקפות הזקות, אני דואג, מה קורה בקייב, בשדה התעופה; אין לי מנוחה, מתכנן בריחה, למערה מבודדת מכל העולם. החדשות מרות, מאבקי דעות, מה עושים, עם הרוסים, כולם על זה יודעים; וודקה לא קונים, יותר לא מייבאים, את את הייצור הרוסי להקפיא עומדים. פזמון: הקדוש ברוך הוא פה, הקדוש ברוך הוא פה, תאמר לפניו את כל הפחדים, וכולם מסתלקים; אין לאן לפנות, רק אליו לבדו, תאמר לפניו את כל הפחדים, וכולם מסתלקים. במכתב לאנשי שלומינו השבוע כותב ראש הישיבה שליט"א, "אבקש מאד ממך, אל תשקע כל כך במלחמה בין שתי המדינות השטופות דם; עוד מעט אתה עוד תשכח מהמלחמה הפרטית שלך. במקום לחפש ולחטט בחדשות המתרחשות שם – תעמוד חזק במלחמה שלך, במלחמת היצר. תניף את החרב שלך, תתחיל לירות; תפתח את הפה שלך, תתחיל לדבר אל השם יתברך. וראש הישיבה מסיים את המכתב. "בענין מי ינצח במלחמה; כלם שואלים מה הולך להיות? ככל הנראה אנחנו ננצח, אם נצית לעצות של רבנו – אנחנו ננצח". אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר!

מסיבת מכרת הטוב של "קמפיין השכירות" במוצש"ק בקרובה

כפי שפורסם בשבוע שעבר, תתקיים א"ח במוצש"ק הקרובה פרשת פקודי מסיבת הכרת הטוב השנתית של "קמפיין השכירות" להביע את הכרת הטוב לאנשי שלומינו שנושאים את העול של תשלום השכירות החודשית של בניני המוסדות הקדושים ניכר שליבם של אנשי שלומינו חם מאוד ל"קמפיין השכירות" כולם מתאמצים מידי חודש מעבר לכוחותיהם לקחת חלק בצדקה החשובה, וזאת מכיוון ש"קמפיין השכירות" כולל בתוכו כמה וכמה צדקות קדושות וחשובות בבת אחת. על ידי העזרה בתשלום השכירות, נוטלים חלק שווה בכל עבודות הקודש הרבות שמתיקיימות בבנינים אלו; שזה כולל את בית המדרש, ישיבה גדולה, ישיבה קטנה, תלמוד תורה, בית ספר לבנות, כולל אברכים, ה"באזאר" בו ניתן לקבל ביגוד מעולה בזול הזול, אולם החתונות "עמרת אפל" בו נערכות חתונות בחינם, משרדי קרן הדפסה היכל הקודש שמפיצים אמונה על פני העולם כולו, כמו כן משם יוצאים הדרשות והשיעורים, המכתבים והקונטרסים, שמאירים את כל העולם ומחזירים כל כך הרבה יהודים להשם יתברך, ועוד רבות. ואכן ניכר הלב החם שיש לאנשי שלומינו ל"קמפיין השכירות", נדיר למצוא מטרה כה חשובה שאוגדת בתוכה זכויות רבות כל כך. צפויה תוכניה עשירה ומעניינת בסעודת מלוה מלכה להנאתו המרובה של הציבור, כמו כן יחולקו מתנות לכל הנדבנים. אוטובוסים יצאו מקרית ברסלב ליבערטי, כדי שיוכלו להגיע ולהשתתף בסעודת מלוה מלכה המיוחדת, עקבו אחר העדכונים. חלק בחלק יאכלו!

מוסדות היכל הקודש ברסלב
נתיסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש ז"ע - בנשיאות ראש הישיבה שליט"א

סימן טוב ומזל טוב
אנו מאחלים ברכת מזל טוב לבבית קדם

ראש ישיבה שליט"א
להולדת נכדה
למזל טוב, בת לבנו בכור
מו"ה שלמה רוטה שליט"א

חתן מו"ה יואל טייטלבוים שליט"א
גבאי היכל הקודש קרית יואל, שכונת עצי תמרים

הקב"ה יעזור שראש הישיבה שליט"א יראה הרבה נחת יהודית מכל הילדים ומהנכדים ומהתלמידים מתוך בריאות, ויוכל להמשיך הלאה בעבודת הקודש לחזק בני ישראל על פני העולם כולו, להחזיר עצותיו של רבינו הקדוש בעם ישראל, כפי שלמדנו מוהרא"ש, עם בני ברוכי חיי אריכי ומזוני ריחי וסייעתא דשמיא

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבה
יום שלישי בשעה 21:15 שיחת חברים: יום שני 20:00	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
יום רביעי בשעה 21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	15 דקות לאחר הדה"נ	בני ברק רח' בעל שם טוב 7
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית בזמן הדה"נ וגם ברמה ג' רח' דבורה הנביאה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
יום רביעי בשעה 21:30	סעודה שלישית בשקיעה	בקרוב	בקרוב	מודיעין עילית רשב"י 5 קומה 3
שמיעת שיעור יום ראשון בשעה 21:00	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דקות לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה -1)

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / 845-351-9060
אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090
חיזוק יומי במייל rabbiroth@gmail.com / חידושים 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066 / ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910
אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com